

Zátiší s dívkou s jestřábem

Luboš Pospíšil

Nebe je modré jako nebe
a jestřáb je pán krajiny,
najednou ticho, až to zebe,
pak výstřel jeden jediný

Pírko se chytne do větývky,
pohasnou v poli květiny
a z plátna padá krev té dívky
krajinou prázdnou jako prázdniny

A noc je bílá jako plátno,
krajkářka hledí z arkýře
a noc je bílá jako plátno
starého vlámského malíře

Nebe je modré jako nebe
a jestřáb je pán krajiny,
najednou ticho, až to zebe,
pak výkřik jeden jediný

To křičí jestřáb nebo dívka,
kdo je v tom tichu uslyší,
krajkářka, nad ní jestřáb,
takové zvláštní zátiší

A noc je bílá jako plátno,
krajkářka hledí z arkýře
a noc je bílá jako plátno
starého vlámského malíře